

در حاشیه عدم سودآوری بسیاری از فرودگاه‌های کشور

راهکارهای استفاده بهینه از فرودگاه‌های خالی

کارتون: شهرام شیرزادی

بله. بعد از سال‌ها مطالعه و کارشناسی دیدیم بهترین راه ارزان‌سازی سفره‌که هم تحریم رو دور بزیم، هم مردم استقبال کنن و فرودگاه‌ها هم رونق بگیره. این اولین نمونه طیاره پرایده.

فریان این طرح اقتصادی سازی فرودگاه‌ها رو بیشتر توضیح می‌دین؟

اقتصادی ندارد و بار اضافی روی دوش دولت و مسئولان هستند. در همین رابطه معاون سازمان هواپیمایی گفت: «به جز چند فرودگاه، مابقی سودآور نیستند و برخی فرودگاه‌ها روزی یک پرواز هم ندارند.» با کمال میل، چند راهکار پلخمونی از خودمان صادر می‌کنیم تا مشکل فرودگاه‌های خالی حل شود.

در حالی که بلیت هواپیما از خود هواپیما بالاتر رفته و سر به فلک گذاشته است و مردم توان خرید یک سر آن را هم ندارند، چه برسد به دوسر، باز هم شرکت‌های هواپیمایی قصد افزایش بلیت را دارند و می‌گویند نمی‌صرفد. از طرف دیگر، این همه فرودگاه در کشور ساخته شده و به علت نبود پرواز خالی مانده است و صرفه

از ترمینال تا فضا
فقط در سه ساعت

با مثلاً فرودگاه‌های متروکه را می‌شود به ترمینال اتوبوس تبدیل کرد. حالا چه فرقی می‌کند مردم به جای اینکه مشهد-تهران را هوایی و در عرض یک ساعت بروند، زمینی و در طول ۱۲ ساعت بروند؟ یا آنجا اورژانسگاه کنند. حالا که تعمیر یک ورزشگاه چند سال طول کشیده و هنوز تمام نشده، خوب اینجا که حاضر و آماده است، فقط باید صندلی‌هایش را دور باند بچینند و خود باند را هم شخم بزنند و چمن بکارند. تازه سیستم صوتی و کمک‌دور ویدئویی و توالی هم به اندازه کافی هست. یا فرودگاه‌ها را فروشگاه کنند؛ از این لاکچری‌ها. ظرفیتش را هم دارند. وقتی یک آب معدنی را چند ده هزار تومان می‌فروشند، چرا بقیه چیزها را چندین برابر در پاچه مردم، ببخشید، در کیسه خرید مردم نکنند؟ یک کاربرد دیگر هم این است که فرودگاه‌های بی‌مصرف را به خودروسازی‌ها بدهیم تا در آنجا بادست باز به تولید وسایل نقلیه جدیدشان بپردازند؛ چیزهایی مثل هواپیمای پراید، جت شاسی بلند، بالگرد برقی که با گاز و بیل کار می‌کند، سفینه فضایی که با گاز پیک نیکی بالا می‌رود و...!

مزرعه
فرودگاهی

یک کاربری دیگر فرودگاه‌ها، تبدیل آن‌ها به مزرعه است. نه، مزرعه سیب زمینی و گل کلم و چغندر منظورمان نیست، که اگر آن هم شود خوب است، ولی منظور ما مزرعه استخراج رمزارز است. چون فرودگاه‌ها همه امکاناتش را هم دارند، می‌شود آنجا را به زحمت‌کشان کشور دوست چین یا روسیه یا هر جای دیگری داد تا با تولید بیت‌کوین و تتر و متر و... هم آن‌ها یک سودی بکنند و هم برای کشور ارزآوری شود. اجر معنوی این کار هم به مردم می‌رسد که گاز و برقشان را بی‌چشمداشت تقدیم این امر خیر کرده‌اند.

فرودگاه اختصاصی
برای درسی‌زاده‌ها

پیشنهاد می‌کنیم به جای کاهش قیمت بلیت هواپیما (چون امکان‌پذیر نیست و یک خیال خام و یک پیشنهاد بیهوده است و اصلاً شما به یاد دارید که چیزی ارزان شود؟) کاربری فرودگاه‌ها را عوض کنیم. یکی از این کاربردهای می‌تواند اجاره دادن به آقازاده‌ها باشد. آقازاده‌های گلی که با پول ددی که آن هم مال ما مردم بوده است، به نان و نوایی رسیده‌اند و حالا نمی‌دانند با آن پول چه کنند، می‌توانند فرودگاه را اختصاصی بردارند و پروازهای خصوصی‌شان را از آنجا انجام دهند. دیگر کسی هم کاری به کارشان ندارد که کجا می‌روند و چه می‌برند و چه سوغاتی می‌آورند. کرایه‌اش را هم به دولت بدهند که به یک زخمی بزند. البته اگر برادر آن آقازاده همان پول را دوباره هاپولی نکند. تازه می‌شود محوطه بیرونی آن را هم به پارک و موزه تبدیل کرد تا مردم در محوطه‌اش بچرخند و تفریح کنند و هواپیما ببینند تا یادشان نرود اختراع برادران رایت چه بوده و چه شکلی بوده است.

صفحه ۵

۱۸ اسفند ۱۴۰۳

شماره ۱۳۲

به خصوص در روزهای آخر سال، باید پس داده شود. چون مامانمان می‌گوید هیچ چیز تلخ‌تر از این نیست که آدم برای خرید شب عید برود مغازه، پول هایش را بشمارد، بعد یادش بیاید که یک نفر، یک جایی، هنوز پولش را نداده است. البته بابایمان هم می‌گوید هیچ چیز شیرین‌تر از این نیست که آدم همان شب، پیش از اینکه آجیل بخرد، ببیند یک پیامک واریز برایش آمده است و دنیا را یکهو جای بهتری ببیند.

ناگهان موبایلشان زنگ می‌خورد. البته زنگ نمی‌خورد، ولی آن‌ها طوری که انگار زنگ خورده است، موبایل را از جیب درمی‌آورند و با عجله شروع می‌کنند به حرف زدن: «بله! چشم! همون حساب قدیمی، حتما! بعد با سرعت از کنار طلبکار رد می‌شوند، طوری که انگار وسط یک معامله خیلی مهم هستند و اگر یک ثانیه بیشتر بایستند، دنیا به هم می‌ریزد. در پایان ما نتیجه می‌گیریم که قرض،